

--- Treść przekazanej wiadomości ---

Temat: Petycja ipso iure Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (tj. Dz.U. 2018 poz. 870) w związku z art. 241 KPA - 2505v2

Data: Thu, 29 May 2025 10:34:23 +0200

Nadawca: Inicjatywa- Cyberbezpieczna Gmina- Jawność i Transparentność- petycje wnioski i skargi pomocne w zmniejszaniu kosztów publicznych jawnosc-transparentnosc@szulc-euphenics.com

Adresat: adresat.urzad@samorząd.pl

Kopia: dwnik@nik.gov.pl, kancelaria@mc.gov

Komparycja Pisma:

Kierownik Jednostki Samorządu Terytorialnego - w rozumieniu art. 33 ust. 3 Ustawy o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1940)

Adresatem niniejszego pisma - jest Organ ujawniony w komparycji - jednoznacznie identyfikowalny za pośrednictwem adresu e-mail pozyskanego z Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu/Adresata - pod którym odebrano niniejsze pismo.

Aby zachować pełną jawność i transparentność - wnosimy o opublikowanie - niniejszego pisma - w części dot. petycji w BIP Adresata, wyrażając jednocześnie zgodę na publikację wszystkich danych - poniżej podpisanej Osoby Prawnej. (Nadawcy niniejszego pisma) Podstawa prawna, na którą powołujemy się wnosząc o publikację - w Internecie w BIP Urzędu - kontentu dotyczącego niniejszej petycji - określona została w art. 8 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (tj. Dz.U. 2018 poz. 870)

Dane nadawcy (Osoba Prawna) - znajdują się poniżej w stopce oraz - w załączonym pliku sygnowanym podpisem elektronicznym, weryfikowanym kwalifikowanym certyfikatem - stosownie do dyspozycji Ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1725).

Data dostarczenia pisma do Urzędu - dla potrzeb ewentualnej procedury odwoławczej i sądowno-administracyjnej - rejestrowana jest po stronie nadawcy zgodnie z dyspozycją art. 61 pkt. 2 ustawy Kodeks Cywilny (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1061, 1237)

Preambula pisma (petycji/Wniosku)*

Tematyką niniejszego pisma jest walka z incydentami naruszającymi bezpieczeństwo danych powierzonych Urzędnikom przez Obywateli.

Duże uszczegółowienie niniejszego pisma, drobiazgowe powoływanie się na podstawy prawne oraz stosowana nomenklatura słowna wynikają z ważkości tematyki, oraz z olbrzymiej skali zagrożeń jakie pojawiają się w związku z incydentami godzącymi w cyberbezpieczeństwo danych powierzonych Urzędnikom oraz z katastrofalnych skutków - jakie niesie ze sobą nasilający się w ostatnim czasie - cyberterroryzm.

Każdy, kto analizuje doniesienia prasowe oraz ma dostęp do uzyskiwanych od 25 lat przez nasz podmiot informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej - jest zaszokowany bezczynnością gmin i marnotrawstwem środków publicznych w tym obszarze. Każdy kto analizuje te materiały - nabiera przekonania, że coraz liczniejsze skuteczne cyberwłamania i incydenty (vide: linki do doniesień prasowych zamieszczone na końcu pisma) - są oczywistym i naturalnym następstwem nieracjonalnego wydatkowania środków w tym obszarze kompetencji przez Urzędy oraz ignorowania rzeczowej problematyki przez Decydentów.

Problem staje się szczególnie istotny w obecnej - złożonej sytuacji geopolitycznej.

W mniemaniu wnioskodawcy - Ministerstwo Cyfryzacji skutecznie i efektywnie zabiega o dodatkowe środki w ramach kolejnych grantów przeznaczanych dla JST.

Miarą skuteczności i zaangażowania Ministerstwa Cyfryzacji jest to, że wg. szacunków łączne środki przekazane JST w ostatnim czasie przewyższają kwotę 2 mld pln.

Z kolei jak wynika z udzielanych nam odpowiedzi środki te są często nieracjonalnie wydatkowane w Gminach - i absorbowane inter alia przez Zmowy Cenowe.

Ad exemplum - w niektórych gminach dochodzi do zakupu corocznego audytu, o którym mowa w §19 pkt. 14 Rozporządzenia KRI za kwotę ponad 20 tys. pln.

Ten sam audyt kosztował 3 lata temu 5000 pln - i miało to miejsce do czasu uruchomienia miliardowych środków z Programu Cyberbezpieczny Samorząd - sic !

To tylko jeden z przykładów, a mamy doskonały tego obraz gdyż - jak wiadomo od 25 lat zadajemy szczegółowe pytania Gminom w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej i udzielając odpowiedzi pod takimi absurdalnymi zmwami cenowymi podpisują się Decydenci.

Takich patologii nie wyeliminuje samo stosowanie przepisów związanych z zamówieniami publicznymi - i wszędzie na Świecie wypracowano już skuteczne mechanizmy pozwalające walczyć ze zmwami cenowymi - w przypadku dodatkowych środków finansowych zwiększających w krótkim okresie podaż w danym obszarze usług.

Jak wykazały udzielane nam odpowiedzi część Decydentów całkowicie ignoruje tematykę - niwecząc tym samym ciężką i efektywną Pracę Ministerstwa Cyfryzacji.

W innych obszarach (np.inwestycje drogowe) wypracowano już mechanizmy weryfikujące zmwowy cenowe - o czym można czytać w linkach pod koniec pisma w artykule dot.

Prezydenta Tarnowa.

Miejmy nadzieję, że w obszarze cyberbepieczeństwa już niedługo dojdzie do podobnych weryfikacji - chętnie udostępnimy wtedy uzyskane kwantyfikacje.

Wyjaśnienie przedmiotu naszej petycji:

Naszą idee fixe jest działanie łączące - uzasadniony interes pro publico bono - z partykularnymi zdrowo-pojętymi gospodarczymi interesami naszej osoby prawnej.

Większość podmiotów zwracających się do Urzędów nastawiona jest aby uzyskać partykularnie - jakąś osobistą wartość dodaną (zezwolenia/zapomogi/zwolnienia/dokumenty, etc)

W naszym przypadku natomiast - zgodnie z definicją artykułów 28 i 241* Ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695) - pragniemy „nie tylko brać” - jak czyni to większość zwracających się do Urzędów Podmiotów - ale w ramach zawodowego charakteru działalności staramy się osiągać synergę z urzędami oraz wnosić

wartość dodaną poprzez dzielenie się wiedzą, którą w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej uzyskiwaliśmy w ciągu ostatnich 25 lat i dzięki której poddajemy sanacji i usprawniamy funkcjonowanie administracji publicznej.

W ramach wzmiankowanego art. 241 KPA* namawia do tego Ustawodawca: "Przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności."

Usprawnianie i zwracanie uwagi na obszary związane z cyberbezpieczeństwem wydaje się szczególnie istotne z punktu widzenia uzasadnionego interesu społecznego pro publico bono. A jak wynika z udzielanych nam informacji publicznych - o czym pisaliśmy powyżej - stan faktyczny w gminach jest katastrofalny.

Biją na alarm również media (linki do niewielkiej części doniesień prasowych opisujących skuteczne cyberataki na Urzędy - zamieszczamy in fine niniejszego pisma.

Per analogiam - pomimo wydana olbrzymich pieniędzy podatników w ostatnim czasie - Najwyższa Izba Kontroli opatruje wnioski pokontrolne z 2025 r. - znaczącym tytułem „Cyberbezpieczeństwo w samorządach kuleje” dalej w protokołach pokontrolnych NIK zaznacza expressis verbis: „(...) Ponad 70 proc. skontrolowanych przez NIK urzędów samorządowych nie byłoby w stanie zapewnić ciągłości działania systemów informatycznych w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej. Kontrolerzy Izby wykryli też wiele innych niedociągnięć dotyczących bezpieczeństwa cyfrowego JST. (...) „ od lat NIK zwraca uwagę Samorządowców inter alia również na ataki hybrydowe, etc.

O wszystkich tych negatywnych ocenach można czytać w protokole NIK z lutego 2025 r. - sygnatura akt: KAP.430.9.2024 Nr ewid. 123/2024/P/24/004/KAP - dostępny w pełnej postaci na stronach nik.gov.pl

Skutek wydatkowania olbrzymich środków podatników w tym obszarze jest taki, że o ile w 2019 r. NIK ocenił negatywnie 70% ze skontrolowanych JST w tym obszarze - to w kontroli per analogiam wzmiankowanej powyżej i wykonanej w 2025 r. negatywną oceną objął już nie 70% ze skontrolowanych Urzędów, ale 71% - sic !

Analizując odpowiedzi uzyskiwane z Gmin - nie dziwimy się wcale i uważamy że Minister Cyfryzacji - ma w 100% rację - kiedy powtarza podczas udzielanych wywiadów, że **"Polska jest na cyfrowej wojnie"**

Ministerstwo Cyfryzacji wykonuje tytaniczną pracę, uruchamiając kolejne programy pomocowe podczas kiedy w w gminach chętnie bezrefleksyjnie wydatkowane są środki publiczne na ten cel, beneficjentami są powtarzające się nazwy tych samych firm ... efektem tych wdrożeń mnożą się stosy kopiowanej dokumentacji - w której zmieniają się tylko nazwy gmin.

I wszystko jak mawiają Decydenci - w zgodzie z dokumentacją tylko nieliczne gminy starają się walczyć ze zjawami cenowymi i weryfikować setki stron uzyskiwanej dokumentacji - w której jak pokazują nasze analizy np. po złożeniu skargi do Rady Gminy (gdy rzeczona dokumentacja jest poddawana analizie przez Komisję Skarg i Wniosków) - nawet nazwy gmin są często mylone w ramach stosowanej przez Usługodawców techniki /kopiuj/wklej - sic !

Jednakże - jak pokazują uzyskiwane przez nas informacje w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej - skuteczne cyberataki zazwyczaj wiążą się z wyjątkowo prostymi błędami popełnianymi przez Urzędników. Co więcej gros skutecznych ataków

wykorzystujących proste błędy Urzędników ma miejsce po wdrożeniu programu „Cyfrowa Gmina” i w trakcie wdrażania programu „Cyberbezpieczny Samorząd” - tak jakby hakerzy chcieli udowodnić sobie lub Urzędnikom, że oprócz sprzętu i procedur - ważny jest również aspekt psychologiczny i praca przede wszystkim nad obszarem behawioralnym w Urzędach. Jak wykazują odpowiedzi na nasze wnioski - w których Decydenci opisują genezę incydentów - pracy nad obszarem behawioralnym - nie zastąpi żaden żaden sprzęt zakupiony za pieniądze podatników i żadne procedury usprawniane i kopiowane w stosach dokumentów na papierze.

Wnioskodawca z premedytacją wydłużył niniejszy wstęp - tak aby w BIP gminy - opublikowana została powyższa analiza oparta na wnioskach instytucji kontrolnych analizujących stan faktyczny w skali makro oraz na uzyskiwanych przez nas informacjach publicznych.

W naszym mniemaniu już samo informowanie o kazusach jakie miały miejsce w gminach oraz o incydentach opisywanych nam w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej - działa jak swoista szczepionka, która uodparnia poprzez budzenie niepokoju i szukanie środków zaradczych.

Osnowa Petycji:

Sekcja I §1) Wnosimy rozważenie zainicjowania procedury sanacji przedmiotowego obszaru w Jednostce i pozyskania z rynku „raportu dobrych praktyk” traktującego o zaistniałych kazusach (incydentach związanych z cyberbezpieczeństwem) które pozwolą na unikanie błędów jakie występują notorycznie w większości JST.

Materiał taki w założeniach miałby być przeznaczony dla Kierownictwa Jednostki powinien służyć jako krótka informacja zwracająca percepcję - na najczęściej występujące i powtarzające się błędy w JST, jakich można łatwo uniknąć posiadając świadomość o ich metodologii okolicznościach ich zaistnienia w innych JST.

Aby zachować zasady uczciwej konkurencji oraz jawności i transparentności wnosimy o opublikowanie niniejszej petycji wraz z załącznikami w BIP.

Uzasadnienie petycji:

Ataki z 2025 r. - na Gminy i na system rejestrów państwowych (w tym system PIT) etc - świadczą o tym, że nawet najlepiej chronione systemy (zrealizowane w przetargach za miliony złotych) nie są bezpieczne i widać, że celem ataku hakerów jest utrudnianie życia obywatelom, ośmieszanie Decydentów w samorządach, i dezinformacja - jak miało to miejsce w przypadku ataku na PAP lub dezinformacji w Mieście Tychy

A ataki na takie Urzędy gmin jak Werbkowice, Tucznia czy Nowa Sarzyna - ze względu na złożone umiejętności atakujących - mnożna nazwać jedynie mianem cyberterroryzmu tylko przypadek sprawił, że dotyczyły akurat wzmiankowanych Urzędów - a nie innych.

Afery i cyberataki jakie miały miejsce na instytucje samorządowe w Estonii, na gminy w Finlandii czy w Norwegii są świadectwem, że nawet najlepsze zabezpieczenia serwerów nie wystarczą jeśli nie zadba się odpowiednio o dobre praktyki. Notabene w Finlandii jeden z głośniejszych w i brzemiennych w skutkach cyberataków zaczął się od małej gminy Vellinge (gdzie popełniono szereg prostych błędów) a jego efektem końcowym - na zasadzie kolejnych kostek domina - było ujawnienie niezwykle wrażliwych danych olbrzymiej ilości osób.

Ilość ataków jest na tyle duża i nasila się w takim tempie, że ze strony Ministerstwa Cyfryzacji padają nawet stwierdzenia typu „Samorządy są miękkim podbrzuszem bezpieczeństwa cyfrowego” a celem ataków coraz to częściej może być nawet złośliwe ośmieszanie polskich urzędników wysokiego i niskiego szczebla. Według danych Ministerstwa Cyfryzacji i w zeszłym roku mieliśmy ponad 111 tysięcy incydentów z tym związanych. Widać wyraźną falę wzrostową, vide: <https://samorząd.pap.pl/kategoria/aktualnosci/samorzady-miekkim-podbrzuszem-bezpieczestwa-cyfrowego-mc-zapowiada-miliardowe>
<https://cyberdefence24.pl/cyberbezpieczenstwo/rosyjskie-sluzby-atakuja-polske-nie-tylko-wojna-jest-zagrozeniem>

Tymczasem jak wynika z udzielonych nam odwiedzi w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej - w niektórych gminach problematyka jest prawie ignorowana, a Decydenci uważają, że środki otrzymane z Ministerstwa wyczerpują problematykę związaną z zarządzaniem ryzykiem w gminach - sic ! Szerokie, skuteczne i efektywne działania Ministerstwa kontrastują z niefrasobliwością jaką obserwujemy w Gminach i jaka wynika z udzielanych nam odpowiedzi.

Opisane powyżej przypadki są wierzchołkiem góry lodowej - a incydenty tego typu miały miejsce w setkach innych gmin i wynika to z udzielanych odpowiedzi na nasze wnioski w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej i nasze skargi złożone do Rad Gmin w trybie art 229 KPA

Pomimo zalewu informacji o nieprawidłowościach w JST o jakimi zasypują nas w ostatnim czasie media (patrz: linki - zamieszczone in fine niniejszego pisma) oraz częstych niejasności wynikających z udzielanych nam informacji publicznych (świadczących często o nieracjonalności w wydatkowaniu powierzonych Decydom środków podatków) - mamy nadzieję, że ewentualne postępowanie zainicjowane niniejszą petycją będzie prowadzone nie tylko zgodnie z przepisami prawa ale również lege artis - czyli poza bezwzględny stosowaniem przepisów prawa również zgodnie z zasadami etyki i uczciwej konkurencji. Zawsze sugerujemy aby Decydenci - również w przypadku kwot stanowiących mały ułamek granicznej kwoty 130 tys. pln - (uwzględniając oczywiście zapisy wewnętrznych regulaminów) nawet nadmiarowo posilkowali się dyspozycją art 275 pkt. 2 Ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933, 2185, z 2023 r. poz. 412)

I. §2) Aby zachować pełną jawność i transparentność działań - wnosimy o opublikowanie treści petycji (Seksja dot. petycji) na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego (Adresata) - na podstawie art. 8 ust. 1 ww. Ustawy o petycjach - co jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na publikację wszystkich danych naszej osoby prawnej. Chcemy działać w pełni jawnie i transparentnie.

Reasumując - biorąc pod uwagę powyższe wnosimy - jak w osnowie petycji.

§3) Wnosimy o zwrotne potwierdzenie otrzymania niniejszego wniosku w trybie §7 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania s. i wniosków. (Dz. U. z dnia 22 stycznia 2002 r. Nr 5, poz. 46) - na adres poczty elektronicznej: jawnosc-transparentnosc@szulc-euphenics.com

§4) Wnosimy o to, aby odpowiedź w przedmiocie powyższych pytań i petycji złożonych na mocy art. 63 Konstytucji RP - w związku z art. 241 KPA, została udzielona - zwrotnie na adres poczty elektronicznej jawnosc-transparentnosc@szulc-euphenics.com

§5) Wniosek został sygnowany bezpiecznym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym - stosownie do wytycznych Ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz.U.2016.1579 dnia 2016.09.29)

DW: NIK, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Nadawca Pisma:

Osoba Prawna:

Szulc-Euphenics.com p. Spółka Akcyjna

Prezes Zarządu - A. Szulc

ul. Poligonowa 1

04-051 Warszawa

tel. 608-318-418

nr KRS: 0001 007 117

www.szulc-euphenics.com

Aby zobrazować jak - na wszelkich polach staramy się walczyć ze zjawami cenowymi i nieprawidłowościami - załączmy poniżej merytoryczną i konstruktywną analizę naszego wniosku przeprowadzoną przez Marszałka Woj. Małopolskiego (oczywiście w innym obszarze niż cyberbezpieczeństwo) . Liczymy, że JST z taką samą atencją i wnikliwością potraktują kontent powyższego naszego pisma. Pełna treść dokumentacji w tej mierze i wnikliwej analizy jaką przeprowadził Marszałek wraz z podległymi służbami w tej mierze - znajduje się w BIP Urzędu Marszałkowskiego.

W naszym mniemaniu tematyka poruszana w niniejszym powyższym piśmie - jest par excellence - nawet - jeszcze bardziej istotna niż w przypadku tematyki analizowanej przez Marszałka - mamy nadzieję, że w przypadku powyższego wniosku zostanie dokonana równie wnikliwa analiza.

Prosimy aby adresat równie poważnie potraktował nasze powyższe pismo.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Małopolskiego
Jan Tadeusz Duda

Kraków, dnia 30 października 2024 r.
znak sprawy: KS-VIII.0002.16.2024

Szanowny Pan
Adam Szulc - Prezes Zarządu
Szulc-Euphenics.com p. Spółka Akcyjna

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie § 20 ust. 2 pkt 16 Statutu Województwa Małopolskiego (t.j. Dziennik Urzędowy Województwa Małopolskiego z 2021 r. poz. 6085) oraz na podstawie art. 244 § 2 i art. 247 w zw. z art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), przekazuję w załączeniu:

Uchwałę Nr XI/119/24 - w sprawie rozstrzygnięcia wniosku Pana Adama Szulca Prezesa Zarządu Szulc-Euphenics.com p. Spółka Akcyjna w przedmiocie sygnalizacji podejrzenia naruszenia zasad uczciwej konkurencji w obszarze wydatkowania środków publicznych w ramach projektu dofinansowania gmin w zakresie zaopatrzenia w kompostowniki.

Jednocześnie informuję, iż zgodnie z art. 246 § 1 w/w ustawy wnioskodawcy niezadowolonemu ze sposobu załatwienia wniosku służy prawo wniesienia skargi w trybie określonym w dziale VIII rozdziale 2 w/w. ustawy.

W załączeniu ww. Uchwała Sejmiku Województwa Małopolskiego.

Z poważaniem,

Uzasadnienie

W dniu 16 sierpnia 2024 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego wpłynęło pismo złożone w trybie art. 229 pkt. 5 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 227 KPA przez Pana Adama Szulca Prezesa Zarządu Szulc-Euphenics.com p. Spółka Akcyjna, w przedmiocie sygnalizacji podejrzenia naruszenia zasad uczciwej konkurencji w obszarze wydatkowania środków publicznych w ramach projektu dofinansowania gmin w zakresie zaopatrzenia w kompostowniki.

W treści korespondencji Wnioskodawca wskazał, że w Jego mniemaniu specyfikacje (informacje o warunkach programu) ogłaszane w uproszczonym trybie (art. 2 UZP - w kwantyfikacjach pon. 130 tys. pln) zawierały zapisy faworyzujące rozwiązanie technologiczne bez dopuszczania opcji, rozwiązań fakultatywnych. Jak poinformował Wnioskodawca, wstępna analiza losowo wybranych gmin wskazała na to, że jeden podmiot komercyjny został beneficjentem odnośnych postępowań w gminach. Wnioskodawca postawił tezę, że rzeczony podmiot komercyjny zmonopolizował gros postępowań/konkursów w gminach w ramach wzmiankowanego projektu, co mogło spowodować naruszenie zasad uczciwej konkurencji, a ewentualne negatywne skutki takiego stanu mogą również rykoszetem w złym świetle stawiać Zarząd Urzędu Marszałkowskiego.

Zgodnie z art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa w związku z § 55 pkt 5 Statutu Województwa Małopolskiego, Sejmik województwa rozpatruje: skargi na działania zarządu województwa i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, wnioski oraz petycje składane przez obywateli, w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W dniu 29 sierpnia 2024 r. Przewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego, działając na podstawie § 20 ust. 2 pkt 16 i 17 Statutu Województwa Małopolskiego, zwrócił się do Marszałka Województwa Małopolskiego z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie przedmiotowego wniosku.

Z informacji przekazanych przez Marszałka Województwa Małopolskiego wynika, że w pierwszej kolejności należy odnieść się do kwalifikacji prawnej pisma. Artykuł 227 KPA wskazuje, że przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Autor pisma nie wskazuje, że ze strony Zarządu Województwa Małopolskiego doszło do uchybień wymienionych w przywołanym przepisie. Wyraźnie powołuje, iż rozumie że to nie województwo jest organizatorem zakupów, a ewentualne uchybienia są po stronie gmin. Natomiast na podstawie art. 241 KPA przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności.

Jak wskazał Marszałek Województwa Małopolskiego Autor pisma koncentruje się na przyszłych działaniach organów administracji. W szczególności:

- 1) w wielu miejscach tekstu zwraca uwagę na potrzebę ulepszenia mechanizmów związanych z realizacją projektów dofinansowania. Na przykład, sugeruje, że „inne województwa powinny wziąć przykład z programu realizowanego w woj. małopolskim z uwzględnieniem wniosków”, co wskazuje na intencję poprawy przyszłych działań administracji,.
- 2) w kilku miejscach zaznacza, że Urząd Marszałkowski działał „bona fides (w dobrej wierze)”, „pro publico bono” i że intencje inicjatywy były społeczne i uzasadnione. Sugeruje to, że celem nie jest oskarżenie o złe intencje, ale raczej współpraca na rzecz usprawnienia działań administracji.
- 3) w tekście kilkakrotnie wskazuje się, że „nie przesądzamy o tym, że nastąpił delikt prawny”, a pismo ma raczej na celu sygnalizowanie problemu i podzielenie się wątpliwościami. Autor podkreśla, że nie ma pewności co do naruszeń prawa, co może być odebrane jako próba zwrócenia uwagi na potrzebę poprawy procedur.
- 4) wnioskodawca sugeruje, aby sprawa została szczegółowo sprawdzona przez odpowiednie instytucje, podkreślając jednocześnie, że monopolizacja zamówień przez jeden podmiot może być efektem „błędu/niedopatrzania”, a nie celowego działania. Takie sformułowanie wskazuje na proaktywny charakter wniosku, który ma na celu poprawienie procedur, aby nie dochodziło nawet do podejrzenia naruszenia konkurencyjności na rynku.
- 5) Autor wskazuje, że „pierwotny dysponent środków publicznych powinien dochować wszelkich starań w obszarze właściwej walidacji zainicjowanego projektu”. Takie sformułowanie może być odebrane jako sugestia usprawnienia procesu nadzorowania projektów finansowanych z publicznych środków.
- 6) wnioskodawca odnosi się do procedur sprawdzających stosowanych w niemieckich landach i francuskich departamentach, sugerując, że wprowadzenie podobnych praktyk w Polsce mogłoby

usprawnić funkcjonowanie projektów publicznych. Takie odwołanie do dobrych praktyk może być postrzegane jako konstruktywna propozycja ulepszeń. Ostatecznie mając na względzie art. 222 KPA („O tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna”), zdaniem Zarządu Województwa Małopolskiego, rzeczone pismo powinno być traktowane jako wniosek.

Odnosząc się do zawartości merytorycznej wniosku Marszałek Województwa Małopolskiego poinformował, że warunki programu dofinansowania gmin w zakresie zaopatrzenia w kompostowniki nie mogły naruszyć zasad konkurencyjności. Samorząd Województwa Małopolskiego przed ogłoszeniem programu dokonał ogólnego rozeznania jakie produkty w tym zakresie były do zakupu. Zapotrzebowanie na kompostowniki mogło być zapewnione przez różnych producentów. Z samej treści pisma wynika, że jeden producent nie zapewnił dostarczenia do wszystkich jednostek samorządu terytorialnego uczestniczących w projekcie Województwa Małopolskiego.

W warunkach naboru jedynie ogólnie wskazano, iż odnośnie pojemności kompostowników wskazano minimalną uśrednioną pojemność kompostownika 720 l. Podobnie nie określono procentowego składu materiału pochodzącego z recyklingu, z którego kompostownik ma zostać wykonany. W zakresie konkretnej wielkości i konkretnego składu materiału decyzję podejmowała jednostka samorządu terytorialnego w zależności od zapotrzebowania mieszkańców i wielkości działek na terenie gminy.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że udzielenie każdego zamówienia publicznego regulują przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U z 2024 r., poz. 1320), które stosuje się do jednostek sektora finansów publicznych, w skład którego wchodzi jednostki samorządu terytorialnego, a zatem za wybór trybu postępowania w powyższym zakresie oraz wykonawcy zamówienia, odpowiada samorząd gminny.

Kontrola na podstawie umowy dotacji zgodnie z obowiązującymi przepisami może dotyczyć wyłącznie takich kwestii jak wysokość wydatkowanej kwoty z dotacji, termin wydatkowania przekazanych środków, przedmiot zakupu (czy mieści się w minimalnych kryteriach kompostowników), zastosowanie prawa zamówień publicznych (jeżeli było to wymagane), kwestia nieodpłatnego przekazania/udostępnienia mieszkańcom, kwestia oznakowania kompostowników w logo Województwa.

Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U.2024.566 t.j.) organy samorządu województwa nie stanowią wobec powiatu i gminy organów nadzoru lub kontroli oraz nie są organami wyższego stopnia w postępowaniu administracyjnym. W tym zakresie zgodnie z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2024.609 t.j.) właściwy jest Prezes Rady Ministrów i wojewoda, a w zakresie spraw finansowych – regionalna izba obrachunkowa. Regionalne izby obrachunkowe w ramach swoich czynności kontrolnych badają stosowania przepisów prawa zamówień publicznych, a w zakresie wydatków nie objętych prawem zamówień publicznych – stosowanie wymogów wynikających z art. 44 ustawy o finansach publicznych. Zgodnie z tym przepisem jednostki sektora finansów publicznych dokonują wydatków zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków, które powinny być dokonywane: w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów oraz optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów.

Podsumowując powyższe argumenty Zarząd Województwa Małopolskiego traktując przedmiotowy wniosek jako cenną obywatelską inicjatywę, to mając na względzie kwestie formalne, wniósł jednak o jego odrzucenie.

Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku Województwa Małopolskiego obradowała w sprawie wniosku na posiedzeniu w dniu 14 października 2024 r., po zapoznaniu się z dokumentacją w sprawie oraz przeprowadzeniu analizy wniosku podzieliła przytoczone powyżej stanowisko Zarządu Województwa Małopolskiego.

Mając na uwadze ustalony powyżej stan faktyczny oraz przedstawione uzasadnienie faktyczne i prawne, Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku Województwa Małopolskiego negatywnie zaopiniowała wniosek. W związku z tym Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku Województwa Małopolskiego wystąpiła do Sejmiku WM z inicjatywą uchwałodawczą w przedmiocie podjęcia przez Sejmik WM niniejszej uchwały.

Jednocześnie, czyniąc zadość wymogom art. 247 w związku z art. 238 § 1 zd. 2 in fine ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Sejmik Województwa Małopolskiego poucza, że zgodnie z art. 246 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego wnioskodawcy niezadowolony ze sposobu załatwienia wniosku służy prawo wniesienia skargi w trybie określonym w Dziale VIII Rozdziale 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

